

gerlige Ombud o. desl. Det mener man ikke, der er nogen som helst Grund til at opretholde. — Endelig indeholder Betænkningen under Nr. 12 et Ændringsforslag, som er stillet af hele Udvalget og gaar ud paa, hvornaar der skal foretages Skridt, naar den Tid nærmer sig, da den Førlængelse, som nu gives, udløber, til at foretage Overvejelse om, hvorledes den ny Ordning med Hensyn til Statens Seddelvæsen efter den Tid skal være, og i Forbindelse dermed ogsaa, tør jeg sige, slaa fast det Princip, som man ikke nu følger og vel heller ikke paa Grund af Øktrøjens Bestemmelser har været nødt til at følge, nemlig det Princip, at Aktionærerne, Aktionærernes Flertal, maa tages med paa Raad, naar der skal tages Bestemmelse om, hvorledes der skal gaas frem med Bankens Anliggender.

Jeg tør maaske, uagtet det er lidt udenfor det sædvanlige at omtale Mindretalsforslag, forinden Mindretallet selv har udtalt sig derom, gøre et Par Bemærkninger om Ændringsforslaget under Nr. 10, som er stillet af et Mindretal; jeg vil nemlig derved forhaabentlig kunne undgaa at komme tilbage dertil. Ændringsforslaget gaar ud paa, at Bankbestyrelsen skal være forpligtet til at oprette mindst to ny Filialer i Jylland. Jeg bemærker, at naar dette Ændringsforslag kun er stillet af et Mindretal, er det ikke, fordi Tanken deri ikke har mødt Velvillie og Tilslutning fra andre Sider i Udvalget, tværtimod forholder det sig saaledes, at Udvalget i det hele meget vel indser og meget vel erkender det ønskelige og nyttige, der vilde være i, at Nationalbanken havde sine Garn ude omkring i Landet — det vilde være overmaade fortræffeligt —, men Flertallet har paa den anden Side indset, at det ikke gaar an uden videre at paabyrde Nationalbanken en saadan Forpligtelse. Vi have tænkt os, at Udviklingen af sig selv vilde medføre, at noget saadan skete, men i ethvert Tilfælde have vi ment, at vi ikke turde paa dette Trin af Sagen slutte os til et saadant Forslag og dermed anbefale det til Gennemførelse. Hvis der skal virkes for den Sag, er det noget, som maa høre en, forhaabentlig nærmere, Fremtid til. Ellers vilde jeg som en almindelig Bemærkning derom sige, at der lige saavel kunde være Tale om at anmode Nationalbanken om at anlægge en Filial i en By som Randers, der har en stor Handelsvirksomhed og kunde have betydelig Brug for en Filial af Banken. Fra visse Synspunkter i alt Fald kunde der være større Anled-

ning til at anlægge en Filial af Nationalbanken her end enten i Ribe, Ringkøbing eller i Viborg og Thisted Amter, altsaa i mindre velstaaende og fjernere Egne af Landet, selv om det ogsaa der kunde være meget nyttigt for Befolkningen at have en saadan Filial. Jeg siger, det er en Tanke, man i og for sig meget gerne vilde slutte sig til, dersom det kunde lade sig gøre, uden at man derved greb ind paa andre Punkter af Forslaget og derved kunde i det hele taget lægge Sagens Gennemførelse Vanskeligheder i Vejen.

Jeg skal endnu kun bemærke, at det har været under Overvejelse i Udvalget at foreslaa en Ophævelse af Bankens hidtidige øktrøjmessige Ret til at være fritaget for at svare Skat. Man havde tænkt sig, at man i alle Tilfælde kunde komme dertil, at Banken ikke skulde være fritagen for at svare kommunale Skatter, selv om den vedblivende skulde bevare sin Fritagelse for Statsskatter, men ogsaa paa dette Punkt har man ment at maatte resignere, da det hele Forslag er baseret paa en foreløbig Overenskomst mellem Regeringen og Nationalbanken, saa at Forslaget, saaledes som det forelaa, var tiltraadt af Nationalbanken, og man derfor ogsaa paa dette Punkt vilde kunne vente Vanskeligheder, som kunde lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale alle de enten af hele Udvalget eller af dets Flertal stillede Ændringsforslag.

J. L. Hansen: Mindretallet har ikke kunnet tiltræde Ændringsforslagene under Nr. 3, 4 og 6. Nr. 3 gaar jo ud paa, at § 8 i Lovforslaget skulde udgaa, saaledes at Finansministeren ikke skal underrettes om, naar der skal forhandles om Diskontoforandringer, og have Ret til at deltage i Forhandlingen herom. Mindretallet har ment, at denne Bestemmelse kunde have sin Betydning af Hensyn til Finansministerens Operationer med Statens Finanser. Det har vist sig i et enkelt Tilfælde, at en pludselig Diskontoforandring er kommen paa tværs af Ministerens Operationer — ikke dens nuværende, men en tidligere Finansminister —, og derfor har Finansministeriet ønsket det, og da Nationalbanken er gaaet ind paa det, har Mindretallet ment, at det kunde blive staaende. Nogen Gene vil det jo ikke medføre, thi Ministeren skal, som den ærede Ordfører har sagt, ikke nødvendigvis være til Stede, der skal blot gives ham Underretning om, at en Forhandling skal